

RESOLUCIÓ

Disciplina urbanística

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 10 de febrer de 2026, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava la manca de resolució d'un recurs d'alçada i l'execució d'un precinte administratiu abans de respondre'l.

El ciutadà manifestava que aquesta actuació vulnerava els principis de bona administració i seguretat jurídica, a més de generar perjudicis econòmics derivats del tancament de l'establiment.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 19 de febrer de 2026, la Sindicatura es va adreçar a [la Regidoria del Districte de Ciutat Vella](#) per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 27 de maig de 2026, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada a l'expedient.

CONSIDERACIONS

1. Retard en la resposta

L'Ajuntament ha trigat més de tres mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, **es recorda a la Regidoria del Districte de Ciutat Vella l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura** per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania.

2. Quant a la manca de resolució del recurs d'alçada

En data 16 de gener de 2026, el ciutadà havia presentat un recurs d'alçada, en el marc de la tramitació de l'expedient de protecció de la legalitat urbanística, contra la resolució que ordenava el precintament de l'activitat de discoteca desenvolupada en un local del passeig del Born.

Segons exposava el ciutadà, el consistori havia executat el precintament de l'activitat cinc dies després de la presentació del recurs, en data 21 de febrer de 2026, com se li havia notificat, però sense haver resolt abans el recurs presentat. Manifestava que això li suposava un greu perjudici econòmic, a banda d'una manca de seguretat jurídica en la defensa dels seus interessos.

De la informació facilitada per la regidoria del Districte de Ciutat Vella, s'observa que el local objecte d'aquesta queixa disposa d'una **licència de bar de tipus C2 per desenvolupar una activitat de restauració mixta menor**, que en cap cas preveu l'activitat de discoteca que hi tenia lloc des de feia molts anys. Per aquest motiu, el precintament es va dur a terme com a mesura d'execució forçosa de la resolució de cessament de l'activitat.

Ara bé, tot i l'execució del precintament per part dels serveis municipals, **en data 12 de febrer de 2026 es va resoldre la desestimació del recurs d'alçada** presentat, ja que constava acreditat, en diverses actes d'inspecció de la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB), el desenvolupament de l'activitat sense llicència i amb un cert risc per a la seguretat de les persones, atès el gran nombre de persones que ballaven a dins de l'establiment.

En data 8 de setembre de 2025, per exemple, es va dur a terme un desallotjament del local, passada la una de la matinada, en què es van comptar fins a 53 persones, quan la llicència del bar preveu un aforament màxim de 30 persones. Així mateix, l'activitat de discoteca funcionava amb les portes obertes del local, per la qual cosa se sentia el soroll de la música des de l'exterior.

Per tot el que s'ha exposat, es considera que no hi ha dubtes pel que fa a la legalitat i proporcionalitat de l'actuació municipal, ja que la mesura d'execució forçosa està prou justificada. En particular, cal tenir en compte que, a diferència d'altres supòsits, com els de naturalesa sancionadora, en tractar-se d'una mesura d'execució forçosa d'un acte administratiu previ, no atès voluntàriament pel ciutadà, [la interposició del recurs d'alçada no suspèn l'eficàcia ni impedeix l'execució de l'acte administratiu](#), atès el privilegi o prerrogativa d'autotutela dels actes administratius.

Recordem que en l'ordenament jurídic, en virtut de la presumpció de la legalitat de l'acte administratiu i perquè l'actuació administrativa sigui eficaç, es consagra el principi d'executorietat dels actes administratius, que implica l'efecte immediat d'aquests i la possibilitat que l'Administració adopti les mesures necessàries per dur-ne a terme el contingut de manera forçosa.

Aquest principi general, però, configurat com una prerrogativa de l'Administració, té com a contrapartida l'existència d'un seguit de garanties a favor de l'administrat, entre les quals es troba la possibilitat de suspensió de l'acte. La suspensió de l'acte administratiu és l'excepció a la seva efectivitat, i la causa d'excepció és que de l'execució immediata se'n derivin perjudicis de difícil o impossible reparació per part de l'infractor.

Certament, l'Administració hauria pogut optar per l'anàlisi i la resolució prèvia del recurs o bé per la suspensió de l'eficàcia de l'ordre de precintament, amb la previsió d'alguna garantia a càrrec del ciutadà. Això no obstant, no hem d'oblidar que [en la ponderació dels interessos en conflicte ha de prevaldre l'interès públic en la protecció de la legalitat urbanística](#), davant els interessos particulars del recurrent (art. 117 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques). En aquest cas, consten acreditades múltiples incidències i infraccions, amb l'afectació corresponent d'altres interessos individuals o generals, pel que fa a l'explotació de la llicència de restauració mixta menor del local que no habilita els seus responsables per desenvolupar l'activitat de discoteca.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de la Regidoria del Districte de Ciutat Vella** ha estat ajustada a dret i eficaç, i no s'observen indicis d'actuació municipal irregular que puguin conculcar els drets de l'interessat.

No obstant això, aquesta Sindicatura resol:

- **Recordar a la Regidoria del Districte de Ciutat Vella** l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura i facilitar-li la informació que li sol·liciti dins del termini previst legalment per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS), d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu 16.5, Barcelona, ciutat exemplar en integritat institucional i bon govern.